Najvyšší súd **2 Cdo 32/2009**
Slovenskej republiky

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkyne **Ing. S. K.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. L. S., advokátom v B., proti žalovanému **Ing. J. K.**, bývajúcemu v B., **o určenie neplatnosti a neurčitosti právnych úkonov**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 15 C 325/2007, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. novembra 2008 sp. zn. 3 Co 249/2008,

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie.

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorý podanie žalobkyne nesprávne datované dňom 28.12.2007, doručené súdu faxom 10.12.2007, predložené v origináli 12.12.2007, odmietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že uvedený návrh nespĺňa zákonom predpokladané náležitosti, postup súdu prvého stupňa bol správny, v súlade so zákonom, žalobkyni neznemožnil realizáciu jej procesných práv a preto je toho názoru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď podanie žalobkyne odmietol.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. Namietala, že prvostupňový súd jej určil lehotu na odstránenie nedostatkov, ktorá nebola v rozpore so zákonom ale stanovená na minimálnej hranici dĺžky stanovenej zákonom, čo vedie k pochybnostiam o jej primeranosti na odstránenie súdom

uvádzaných nedostatkov. Z odôvodnenia odvolacieho uznesenia nevyplýva žiaden záver, z ktorého by vyplynulo, že nedoplnenie podania v zmysle výzvy by malo predstavovať dôsledok, ktorým je nemožnosť pokračovania v konaní. Nemožno prisvedčiť ani názoru odvolacieho súdu, že návrhu o predĺženie lehoty na doplnenie podania nemožno vyhovieť, keďže nekorešponduje s už uvedeným § 43 ods. 2 O.s.p., ktorý stanovuje minimálnu, nie maximálnu lehotu na odstránenie prípadných nedostatkov návrhu, pričom v danom prípade ide o lehotu sudcovskú a nie zákonnú. V neposlednom rade sa žiada poukázať na tú skutočnosť, že žalobkyňa nebola až do podania tohto dovolania zastúpená advokátom, resp. právnikom, preto ostáva otvorená otázka, nakoľko došlo zo strany súdu, resp. súdov k postupu zodpovedajúcemu § 5 ods. 1 O.s.p. Navrhuje zrušiť uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. novembra 2008 sp. zn. 3 Co 249/08 a uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 22. júla 2008 sp. zn. 15 C 325/2007 a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa a zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej

republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazov vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky jedného z tých uznesení, ktoré sú vymenované v ustanoveniach § 239 ods. 1, 2 O.s.p. je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou so závažných procesných vád, vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie a prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku vo veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobkyňou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľky, že v prejednávanej veci jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Z obsahu spisu je zrejmé, že dovolateľka podaním nesprávne datovaným 28.12.2007, ktoré došlo na Okresný súd Bratislava II 11.12.2007 sa domáhala vyslovenia neplatnosti právneho úkonu a odporovacej žaloby o neúčinnost právneho úkonu, ktoré podanie neobsahovalo presné označenie odporcu – odporcov v návrhu označených ako nový nadobúdateľ bez uvedenia mena, priezviska, bydliska, údaju o štátnom občianstve, ako aj riadne určitý zrozumiteľný a vykonateľný petit návrhu (uvedenie čomu presne sa navrhovateľka proti každému riadne označenému žalovanému domáha, vrátane presnej špecifikácie sporných právnych úkonov), na ktoré vady bola uznesením Okresného súdu Bratislava II z 12. februára 2008 č.k. 15 C 325/2007-38 vyzvaná s poučením, ako predmetné vady treba odstrániť, pričom jej bola určená lehota 10 dní. Predmetné uznesenie bolo žalobkyni doručené do vlastných rúk 6.6.2008 a keďže táto bola nečinná Okresný súd Bratislava II uznesením z 22. júla 2008 č.k. 15 C 325/2007-53 jej podanie odmietol.

Z uvedeného je zrejmé, že u žalobkyne nedošlo k znemožneniu realizácie jej procesných práv priznaných jej v Občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Dovolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že za postup súdu odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, nie je možné považovať postup súdu v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami. Nedošlo preto k závadnému procesnému postupu súdu, ktorým by sa žalobkyni znemožnila realizácia jej procesných práv, priznaných jej v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jej práv a právom chránených záujmov v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa už nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 Os.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh zo strany žalovaného na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: